

„Dažnai bendrauk su Šventąja Dvasia“

Dažnai bendrauk su Šventąja Dvasia – Didžiąja Nepažįstamąja, kuri turi padaryti tave šventą. Neužmiršk, kad esi Dievo šventovė. Parakletas yra tavo sielos gelmėje: atidžiai Jo klausykis ir būk klusnus Jo įkvėpimams. (Kelias, 57)

kovo 28 d.

Dievo galia nušviečia Žemės veidą. Šventoji Dvasia padeda Kristaus Bažnyčiai visur būti iškiliu ženklui,

visoms tautoms ir visiems žmonėms
apreiškiančiu Dievo gerumą ir Jo
meilę⁹. Nors ir esame labai riboti,
galime su džiaugsmu ir pasitikėjimu
žvelgti į dangų, nes Dievas mus myli
ir vaduoja iš nuodėmių. Šventosios
Dvasios buvimas ir Jos veikimas
Bažnyčioje yra amžinosios laimės,
džiaugsmo ir Dievo teikiamos
ramybės nuojauta bei garantija.

Tikėjimas Šventąja Dvasia turi būti
visavertis. Jis nėra miglota
Šventosios Dvasios buvimo šiame
pasaulyje nuovoka, bet aiškiai
matomas ir su dėkingumu
priimamas ženklas – ypatingu būdu
pripildyta Jos galios apraiška. Kai
ateis Tiesos Dvasia, sako Viešpats, „Ji
pašlovins mane, nes ims iš to, kas
mano, ir jums tai paskelbs“. Dėl
Kristaus nuopelnų Šventoji Dvasia
pašventina mus.

Taigi negali būti tikėjimo Šventąja
Dvasia, jeigu nėra tikėjimo Kristumi,

Jo mokymu, Jo sakramentais, Jo
Bažnyčia. Žmogus negali gyventi
krikščionišku tikėjimu, tikrai tikėti
Šventąja Dvasia, jeigu nemyli
Bažnyčios ir nepasitiki Ja. Nuoseklus
krikščionis, būdamas Bažnyčios
sūnus, nesprendžia apie Ją vien iš
išorės, neužsiima vien kai kurių
Bažnyčios atstovų ydų ir trūkumų
kritika. Negaliu nepriminti itin
svarbaus ir gausaus dieviškojo
Globėjo veikimo, kai kunigas, ant
altoriaus aukodamas šventąsias
Mišias, atnaujina Kalvarijos auką.
(Kristus eina pro šalį, 128–130)